

Az ördögnek ígért gyermek

Egy szegény embert kiküldte neje fáért az erdőbe; de szekere mély sárba süllyedt, végre egy ember – ki az ördög volt – megsegíté az alatt a feltétel alatt, hogy amiről otthon nem tud, az övé legyen. Mikor a szegény ember hazajött, nagy szomorúságára megtudta, hogy neje fiat szült, miről ő nem tudott, ez hát az ördögé. Mikor a hetedik évet elérte a fiú, az ördögnek kellett volna vinni; szülei mindig sírtak fölötte; de ő az okát soha meg nem tudhatván, a szomszédnéhoz ment tudakozni. A szomszédné cselre tanította, tudniillik, hogy véres hólyagot tegyen a mellére, bele kést szúrva, meghalást színleljen szüleinek fölötte való búslakodásokért. Mikor a fiú szülei siránkozásából megérté, hogy az ördögnek van ígérve, azonnal felkelt, hogy ő az ördöghöz megy, szolgálatát kiállani. A pokolba ment, hol kötelessége a vaskatlanok alatt való fűtés volt, melyek födele kinyitásával sokszor szabadíttatott, mire őt is be akarák vetni. Szolgálatja éveit kiállva, bérül minden ajánlaton felül egy muzsikát választott, mely mellett mindenkit megtáncoltatott: a papot, a rongyást*. Végre a bíró megfogatta és fel akarta akasztatni, de utolsó kegyelmül muzsikálhatván, mindnyáját megtáncoltatta, erre megkegyelmeztek neki.